॥ ६ ॥ दिव्यांगरागामिति तैस्तस्यारूपाधिक्याभिव्यक्तौ ईदृश्यर्थेऽयमेउद्यमइतिसर्वान्ज्ञापयितुमेवंवादः ॥७॥ ८ ॥ ततः स्वस्त्रीणांतत्समीपगमनानंतरं ॥ ९ ॥ १० ॥ अ
स्नात्वाद्रष्टुमिच्छामि भर्त्राज्ञांविनापिस्नानमकृत्वैव द्रष्टुमिच्छामीत्यर्थः ॥११॥ तस्यास्तद्वचनं स्नानाद्यनंगीकारवचनं ॥ यथारामआह तथाकर्तुमर्हसि ॥ तांदृष्ट्वाचारुसर्वांगीं
यानस्थांशोककर्षितां ॥ मलोपचितसर्वांगींजटिलांकृष्णवाससं ॥ उवाचरामोवैदेहींपरामर्शविशंकितइतिभारतेतु मलोपचितेत्यर्धंपूर्वमितिशेषः ॥ १२ ॥ भर्तृभक्त्या आ

सदीर्घमभिनिश्वस्यजगतीमवलोकयन् ॥ उवाचमेघसंकाशंविभीषणमुपस्थितम् ॥ ६ ॥ दिव्यांगरागांवैदेहींदिव्याभरणभूषिताम्
इहसीतांशिरःस्नातामुपस्थापयमाचिरम् ॥ ७ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणत्वरमाणोविभीषणः ॥ प्रविश्यांतःपुरंसीतांस्त्रीभिःस्वाभिरचोदयत्
॥ ८ ॥ ततःसीतांमहाभागांदृष्ट्वोवाचविभीषणः ॥ मूर्ध्निबद्धांजलिःश्रीमान्विनीतोराक्षसेश्वरः ॥ ९ ॥ दिव्यांगरागावैदेहिदिव्याभरण
भूषिता ॥ यानमारोहभद्रंतेभर्तात्वांद्रष्टुमिच्छति ॥ १० ॥ एवमुक्तातुवैदेहीप्रत्युवाचविभीषणम् ॥ अस्नात्वाद्रष्टुमिच्छामिभर्तारंराक्षसे
श्वर ॥ ११ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाप्रत्युवाचविभीषणः ॥ यथाहरामोभर्तातेतत्तथाकर्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामैथिलीपतिदे
वता ॥ भर्तृभक्त्यावृतासाध्वीतथेतिप्रत्यभाषत ॥ १३ ॥ ततःसीतांशिरःस्नातांसंयुक्तांप्रतिकर्मणा ॥ महार्हाभरणोपेतांमहार्हांबरधा
रिणीम् ॥ १४ ॥ आरोप्यशिबिकांसीतांराक्षसैर्वहनोचितैः ॥ राक्षसैर्बहुभिर्गुप्तामाजहारविभीषणः ॥ १५ ॥ सोभिगम्यमहात्मानंज्ञा
त्वापिध्यानमास्थितं ॥ प्रणतश्चप्रहृष्टश्चप्राप्तांसीतांन्यवेदयत् ॥ १६ ॥ तामागतामुपश्रुत्यरक्षोगृहचिरोषितां ॥ रोषंहर्षंचदैन्यंचराघ
वःप्रापशत्रुहा ॥ १७ ॥

वृताऽन्विता ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्त्रीयुक्तवाहनवहनोचितैः परीक्षितैरित्यर्थः ॥ १५ ॥ ज्ञात्वापि विभीषणागमनंज्ञात्वापि ध्यानमास्थितं ॥
अतःपरंकिंवक्तव्यं किंकर्तव्यमितिचिंतायुक्तमित्यर्थः ॥ १६ ॥ रोषं सर्वानर्थमूलयाऽनयाकिल ससुहृद्भ्रातृकेनेदंबहुदुःखमनुभूतमितिरोषः ॥ यद्वा रावणगृहे चिरोषितत्त्वनि
मित्तकआरोपितोरोषोभाविशपथोपयोगी ॥ चिरवियुक्तायाअद्यदर्शनमितिहर्षः ॥ चिरकालंमत्प्रतीक्षयानया बहुदुःखमनुभूतमितिदैन्यं ॥ १७ ॥